

ارزیابی تأثیر آموزش های فردی و گروهی بر رشد اجتماعی کودکان با اختلالات رفتاری: یک مطالعه

مروری

شیوا حسنی رشید^۱، شهلا شاطری ممقانی^۲

^۱ دانش آموخته کارشناسی مشاوره و راهنمایی دانشگاه آزاد رودهن، تهران، ایران Rashidishiva10@gmail.com

^۲ دانش آموخته کارشناسی ارشد روان شناسی کودکان استثنایی دانشگاه آزاد تهران مرکز، تهران، ایران shahla.shateri@yahoo.com

چکیده

کودکان با اختلالات حرکتی نظیر فلج مغزی و آسیب های عصبی، به دلیل مشکلات فیزیکی، با محدودیت هایی در انجام فعالیت های روزمره و همچنین چالش های روانی و اجتماعی مواجه اند. حمایت های اجتماعی، شامل حمایت های عاطفی، مدرسه ای و جامعه ای، به عنوان عاملی مؤثر در بهبود کیفیت زندگی این کودکان شناخته شده است.

در این مطالعه مروری، مقالات علمی منتشر شده بین سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۴ از پایگاه های داده معتبر مانند *Scopus*، *Google Scholar*، *PubMed* و *PsycINFO* با استفاده از کلمات کلیدی مرتبط گردآوری و تحلیل شدند. معیارهای انتخاب شامل مرتبط بودن با موضوع، اعتبار و انتشار در ژورنال های دارای ضریب تأثیر بالا بود.

نتایج نشان داد که حمایت های عاطفی خانواده موجب کاهش استرس و افزایش اعتماد به نفس کودکان با اختلالات حرکتی می شود. حمایت های مدرسه ای از طریق آموزش های ویژه و تجهیزات کمکی، به بهبود عملکرد تحصیلی و تعاملات اجتماعی کودکان کمک می کند. همچنین، برنامه های اجتماعی و ورزشی جامعه به افزایش احساس تعلق و کاهش انزوا در این کودکان منجر می شوند.

حمایت های اجتماعی نقش حیاتی در ارتقای کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی دارند و بهبود شرایط این حمایت ها می تواند تأثیرات مثبتی بر جنبه های روانی، اجتماعی و تحصیلی آن ها داشته باشد. بنابراین، توسعه برنامه های آموزشی برای والدین و معلمان و طراحی سیاست های حمایتی جامع ضروری است.

کلید واژه- آموزش های فردی، رشد اجتماعی، اختلالات رفتاری.

مقدمه

دیگران، از جمله اعضای خانواده، همسالان، معلمان و گروه های اجتماعی است که می تواند به کاهش استرس، افزایش سلامت روانی و بهبود عملکرد اجتماعی این کودکان منجر شود (کوهن، ویلز، ۱۹۸۵). حمایت اجتماعی می تواند به ویژه از جنبه های عاطفی، مادی، اطلاعاتی و اجتماعی در زندگی کودکان تأثیرگذار باشد (توایتس، ۲۰۱۱). به عنوان مثال، حمایت عاطفی از سوی خانواده به کودکان کمک می کند تا احساس امنیت بیشتری داشته باشند و در مواجهه با چالش های روزمره، همچون مشکلات حرکتی و ناتوانی ها، احساس توانمندی کنند (هوهمن و همکاران، ۲۰۱۶).

در سال های اخیر، تحقیقات متعددی نشان داده اند که حمایت اجتماعی می تواند تأثیرات مثبتی بر جنبه های مختلف زندگی کودکان با اختلالات حرکتی داشته باشد. مطالعات مختلف نشان داده اند که حمایت های خانوادگی و مدرسه ای می توانند به بهبود عملکرد تحصیلی، اجتماعی و روانی این کودکان کمک

کودکان با اختلالات حرکتی، مانند فلج مغزی، اختلالات عصبی حرکتی و آسیب های مغزی، گروهی از کودکان هستند که به دلیل مشکلات فیزیکی، قادر به انجام بسیاری از فعالیت های روزانه به طور طبیعی نیستند. این اختلالات نه تنها بر توانایی های فیزیکی این کودکان تأثیر می گذارند، بلکه می توانند در جنبه های دیگر زندگی آن ها از جمله تحصیلات، روابط اجتماعی و سلامت روانی نیز مشکلاتی ایجاد کنند. برای مثال، کودکانی که دارای اختلالات حرکتی هستند، معمولاً با مشکلاتی در زمینه تحصیل و تعاملات اجتماعی مواجه اند که می تواند منجر به کاهش اعتماد به نفس، مشکلات روانی مانند اضطراب و افسردگی، و کاهش کیفیت زندگی کلی آن ها شود (روزنبن، گارتر، ۲۰۱۲).

در این زمینه، یکی از عواملی که می تواند به بهبود کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی کمک کند، حمایت اجتماعی است. حمایت اجتماعی به معنای دریافت کمک و منابع از طرف

برای یافتن مقالات و تحقیقات علمی معتبر، از چندین پایگاه داده علمی استفاده شده است:

Google Scholar: از این پایگاه داده برای یافتن مقالات اولیه و شناسایی پژوهش های جدید در زمینه حمایت اجتماعی و اختلالات حرکتی استفاده شده است.

PubMed: این پایگاه داده به ویژه برای مقالات پزشکی و روان شناسی مورد استفاده قرار گرفت تا مطالعات مرتبط با تأثیرات روانی و اجتماعی حمایت های مختلف بررسی شوند.

Scopus و Web of Science: این پایگاه ها برای یافتن مقالات پژوهشی با کیفیت بالا و با ضریب تأثیر بالا جستجو شده اند.

PsycINFO: برای یافتن مقالات روان شناسی و اجتماعی مرتبط با موضوع حمایت اجتماعی و کیفیت زندگی استفاده شده است. روش انتخاب مقالات

در ابتدا، با استفاده از کلمات کلیدی مانند "social support"، "motor impairments"، "children"، "quality of life" و "disabilities" جستجو صورت گرفت. پس از یافتن مقالات اولیه، چکیده و نتایج آن ها مورد بررسی قرار گرفت تا مقالات مرتبط و با کیفیت بالا انتخاب شوند. همچنین، مقالاتی که در زمینه های مختلف حمایت اجتماعی (خانوادگی، مدرسه ای، و اجتماعی) تحقیق کرده بودند، ترجیح داده شدند. پس از شناسایی مقالات مرتبط، تحلیل دقیق تری از یافته ها و روش های تحقیقاتی آن ها انجام شد تا بتوان نتایج را با یکدیگر مقایسه و تحلیل کرد.

روش تحلیل داده ها
داده های گردآوری شده از مقالات مختلف به طور سیستماتیک تحلیل شدند. به ویژه، تلاش شد تا اثرات مختلف انواع حمایت های اجتماعی (عاطفی، مدرسه ای و اجتماعی) بر جنبه های مختلف کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی بررسی شود. برای تحلیل نتایج، از روش های تحلیل محتوای کیفی استفاده شد تا نتایج و الگوهای مشابه در مقالات مختلف شناسایی شوند. در نهایت، اطلاعات و نتایج حاصل از این مقالات، به طور جامع در بخش یافته ها و تحلیل نتایج ارائه شد.

روش
در این بخش، نتایج مقالات مختلفی که بررسی کردیم رو تحلیل می کنیم و تأثیر حمایت اجتماعی بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی رو بر اساس یافته ها توضیح می دهیم.

کنند (هورنر و درام، ۲۰۰۶). علاوه بر این، حمایت های اجتماعی از سوی جامعه نیز تأثیرات مثبت قابل توجهی دارند. برای مثال، برنامه های ویژه برای کودکان با نیازهای خاص در جوامع مختلف می تواند فرصت های بیشتری برای تعاملات اجتماعی، ورزش و تفریح فراهم آورد که به نوبه خود باعث افزایش کیفیت زندگی این کودکان می شود (اسمیت و همکاران، ۲۰۲۰).

این مقاله مروری به بررسی نقش و تأثیر حمایت های اجتماعی بر بهبود کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی می پردازد و سعی دارد تا با استفاده از منابع علمی معتبر، نشان دهد که چگونه این نوع حمایت ها می توانند به بهبود وضعیت روانی، اجتماعی و فیزیکی این کودکان کمک کنند. در این مقاله، علاوه بر بررسی تحقیقات موجود، به تحلیل تأثیر حمایت های مختلف از جمله حمایت های خانوادگی، مدرسه ای و اجتماعی بر کیفیت زندگی این کودکان پرداخته خواهد شد.

روش شناسی

این تحقیق مروری با هدف بررسی تأثیر حمایت اجتماعی بر بهبود کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی صورت گرفته است. در این بخش، به روش های جستجو و انتخاب مقالات علمی و پژوهش های مورد استفاده در این مقاله پرداخته خواهد شد.

معیارهای انتخاب مقالات

برای گردآوری منابع علمی و معتبر، از پایگاه های داده معتبر علمی استفاده شده است. مقالات انتخاب شده باید حداقل یکی از شرایط زیر را داشته باشند:

مرتبط بودن با موضوع: مقالات باید به طور مستقیم به بررسی تأثیر حمایت اجتماعی بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی پرداخته باشند.

تازگی و اعتبار: مقالات انتخاب شده باید بین سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۴ منتشر شده باشند تا اطلاعات به روز و جدیدی ارائه دهند.

انتشار در ژورنال های معتبر: مقالات باید در ژورنال های علمی معتبر با ضریب تأثیر (Impact Factor) بالا منتشر شده باشند. ژورنال هایی مانند Journal of Disability Studies, Child: Care, Health and Development, Journal of Special Education و Health and Development، جزو منابع اصلی این مقاله بودند.

جستجو و گردآوری منابع

یافته ها و تحلیل نتایج

نتایج تحقیقاتی که به بررسی تأثیر حمایت اجتماعی بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی پرداخته اند، مرور و تحلیل خواهند شد. بر اساس مطالعات مختلف، حمایت های اجتماعی می توانند تأثیرات متنوعی بر کیفیت زندگی این کودکان داشته باشند. یافته ها در سه دسته اصلی از حمایت اجتماعی شامل حمایت های عاطفی و روان شناختی، حمایت های مدرسه ای و تحصیلی، و حمایت های اجتماعی از سوی جامعه دسته بندی شده اند.

۱. حمایت های عاطفی و روان شناختی

حمایت عاطفی از طرف خانواده، دوستان و افراد نزدیک، تأثیر زیادی در بهبود کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی دارد. در بسیاری از پژوهش ها، نشان داده شده است که وجود حمایت های عاطفی از سوی خانواده به کاهش استرس، افزایش اعتماد به نفس، و بهبود وضعیت روانی این کودکان کمک می کند. برای مثال، مطالعه ای که توسط آلن و همکاران (۲۰۱۷) انجام شد، نشان داد که کودکانی که از حمایت عاطفی منظم خانواده برخوردارند، معمولاً اضطراب کمتری دارند و قادر به مقابله بهتر با چالش های زندگی هستند. این حمایت ها به آن ها این امکان را می دهند که احساس امنیت بیشتری کرده و از نظر روانی مقاوم تر شوند (ال و همکاران، ۲۰۱۷).

همچنین، در پژوهشی که توسط جانسون و همکاران (۲۰۱۹) انجام شد، تأثیر حمایت عاطفی از والدین بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی بررسی شد. این مطالعه نشان داد که خانواده هایی که به طور فعال به مشکلات روانی و اجتماعی کودک خود توجه دارند، می توانند تأثیر زیادی در کاهش احساس انزوا و افزایش کیفیت زندگی کودک خود داشته باشند. این حمایت ها به ویژه در کاهش علائم افسردگی و اضطراب در کودکان مؤثر است.

۲. حمایت های مدرسه ای و تحصیلی

حمایت های مدرسه ای و تحصیلی نقش حیاتی در بهبود کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی ایفا می کنند. در برخی از تحقیقات، تأثیر مثبت آموزش های تخصصی و برنامه های توانبخشی در مدرسه بر بهبود وضعیت تحصیلی و اجتماعی این کودکان گزارش شده است. در مطالعه ای که توسط جانسون و همکاران (۲۰۱۸) انجام شد، کودکانی که از پشتیبانی مدرسه ای شامل معلمان آموزش دیده و برنامه های توانبخشی ویژه بهره

می بردند، نتایج بهتری در زمینه تحصیل و تعاملات اجتماعی داشتند. این مطالعه تأکید کرد که آموزش های ویژه می تواند به کاهش مشکلات تحصیلی و اجتماعی کودکان با اختلالات حرکتی کمک کند و آن ها را قادر سازد تا تعاملات اجتماعی بهتری داشته باشند (جانسون، ۲۰۱۸).

همچنین، پژوهشی که توسط اسمیت و همکاران (۲۰۱۶) در زمینه تأثیر برنامه های مدرسه ای بر کیفیت زندگی کودکان با نیازهای خاص صورت گرفت، نشان داد که حمایت های تحصیلی و استفاده از تجهیزات خاص مانند دستگاه های کمکی حرکتی می تواند تأثیرات مثبت زیادی بر وضعیت تحصیلی و اجتماعی این کودکان بگذارد. این نوع حمایت ها به آن ها کمک می کند تا در محیط مدرسه بهتر عمل کنند و احساس توانمندی بیشتری داشته باشند.

۳. حمایت های اجتماعی از سوی جامعه

حمایت اجتماعی از سوی جامعه نیز یکی از عوامل مؤثر در بهبود کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی است. این حمایت ها معمولاً شامل خدمات ویژه برای کودکان با نیازهای خاص، مانند برنامه های ورزشی، فعالیت های تفریحی و خدمات حمل و نقل است که می تواند فرصت های بیشتری برای تعاملات اجتماعی و افزایش احساس تعلق در جامعه فراهم کند. در پژوهشی که توسط اسمیت و همکاران (۲۰۲۰) انجام شد، نشان داده شد که کودکانی که در برنامه های ورزشی و تفریحی جامعه شرکت می کنند، علاوه بر بهبود وضعیت فیزیکی، از نظر روانی و اجتماعی نیز رشد می کنند. این نوع فعالیت ها به کودکان کمک می کنند تا احساس کنند که بخشی از جامعه هستند و در نتیجه، کیفیت زندگی آن ها به طور قابل توجهی افزایش می یابد (اسمیت و همکاران، ۲۰۲۰).

نتایج مشابهی در مطالعه ای توسط هارپر و همکاران (۲۰۱۷) گزارش شده است. این مطالعه نشان داد که برنامه های حمایتی جامعه ای، به ویژه فعالیت های اجتماعی و تفریحی که برای کودکان با اختلالات حرکتی طراحی شده اند، می توانند تأثیرات مثبتی بر بهبود کیفیت زندگی این کودکان بگذارند. همچنین، این فعالیت ها باعث کاهش احساس انزوا و افزایش اعتماد به نفس در کودکان می شود.

جمع بندی یافته ها

پژوهش ها نشان داده اند که حمایت های اجتماعی از جمله حمایت های عاطفی، مدرسه ای و اجتماعی می توانند به طور

نتایج مطالعاتی که توسط اسمیت و همکاران (۲۰۱۶) انجام شده، همخوانی دارد که نشان می‌دهد برنامه‌های ویژه مدرسه‌ای به کودکان کمک می‌کنند تا احساس توانمندی بیشتری داشته باشند.

در این میان، یکی از مهم‌ترین ابعاد حمایت مدرسه‌ای، آموزش معلمان به روش‌های ویژه برای برخورد با کودکان با اختلالات حرکتی است. معلمان آموزش‌دیده می‌توانند با استفاده از روش‌های خاص مانند آموزش‌های فردی و ابزارهای کمکی، عملکرد تحصیلی این کودکان را بهبود بخشند. بنابراین، نقش مدارس در فراهم کردن شرایط برابر تحصیلی برای کودکان با نیازهای خاص، تأثیر مستقیم بر کیفیت زندگی این کودکان دارد.

۳. اهمیت حمایت‌های اجتماعی از سوی جامعه

حمایت‌های اجتماعی از سوی جامعه، به‌ویژه از طریق برنامه‌های اجتماعی و ورزشی، تأثیرات مثبتی بر بهبود کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی دارند. در واقع، حمایت‌های جامعه‌ای می‌توانند به کودکان این امکان را بدهند که در فعالیت‌های اجتماعی و تفریحی شرکت کنند و از احساس تعلق اجتماعی برخوردار شوند. این نوع فعالیت‌ها، به‌ویژه در جامعه‌هایی که برنامه‌های ویژه برای کودکان با نیازهای خاص دارند، می‌تواند موجب کاهش احساس انزوا و افزایش اعتماد به نفس در این کودکان شود (اسمیت و همکاران، ۲۰۲۰).

مطالعات انجام شده در زمینه مشارکت کودکان با اختلالات حرکتی در برنامه‌های ورزشی و اجتماعی نشان می‌دهند که این مشارکت‌ها می‌توانند باعث بهبود سلامت جسمانی، روانی و اجتماعی کودکان شوند. بنابراین، فراهم کردن فرصت‌های بیشتر برای تعاملات اجتماعی و تفریحی در سطح جامعه می‌تواند به‌طور قابل توجهی کیفیت زندگی این کودکان را بهبود بخشد.

۴. محدودیت‌ها و چالش‌ها

با وجود تأثیرات مثبت حمایت‌های اجتماعی بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی، برخی محدودیت‌ها و چالش‌ها نیز در این زمینه وجود دارد. یکی از این چالش‌ها، محدودیت‌های منابع و خدمات در بسیاری از جوامع است. در برخی از مناطق، دسترسی به برنامه‌های تحصیلی ویژه و خدمات توانبخشی ممکن است محدود باشد. همچنین، کمبود حمایت‌های اجتماعی در برخی از خانواده‌ها و جوامع می‌تواند موجب کاهش اثرگذاری این حمایت‌ها بر کیفیت زندگی کودکان شود. همچنین، به‌طور کلی،

قابل توجهی بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی تأثیرگذار باشند. این حمایت‌ها نه تنها به بهبود وضعیت روانی و اجتماعی کودکان کمک می‌کنند، بلکه می‌توانند بر بهبود عملکرد تحصیلی و فیزیکی آن‌ها نیز مؤثر واقع شوند. علاوه بر این، حضور در جامعه و تعاملات اجتماعی با دیگران نیز می‌تواند باعث افزایش احساس تعلق و کاهش مشکلات روانی و اجتماعی در این کودکان شود.

بحث و تحلیل

در این بخش، نتایج بدست آمده از تحقیقات مختلف مورد تحلیل قرار می‌گیرند و تلاش می‌شود تا نکات کلیدی و پیامدهای عملی از یافته‌ها استخراج شود. همچنین، به بررسی محدودیت‌ها و پیشنهادات برای تحقیقات آینده پرداخته خواهد شد.

۱. تأثیر حمایت‌های عاطفی بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی

یکی از مهم‌ترین نتایج این تحقیق این است که حمایت‌های عاطفی از سوی خانواده و افراد نزدیک، تأثیر زیادی بر بهبود کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی دارد. در این زمینه، مطالعات نشان می‌دهند که حمایت‌های عاطفی نه تنها به کاهش اضطراب و افسردگی در این کودکان کمک می‌کند، بلکه می‌تواند آن‌ها را قادر سازد تا در مواجهه با چالش‌های زندگی، احساس توانمندی بیشتری داشته باشند. به‌ویژه در مورد کودکانی که با مشکلات حرکتی شدیدتر مواجه‌اند، این نوع حمایت می‌تواند باعث افزایش احساس امنیت و اعتماد به نفس در آن‌ها شود (الن و همکاران، ۲۰۱۷).

این یافته‌ها با نتایج تحقیقات پیشین هم‌راستا هستند که نشان می‌دهند حمایت‌های عاطفی باعث کاهش احساس انزوا در کودکان با اختلالات حرکتی می‌شود (جانسون و همکاران، ۲۰۲۰). بنابراین، اهمیت حمایت عاطفی از خانواده در بهبود کیفیت زندگی این کودکان به‌وضوح قابل مشاهده است.

۲. نقش حمایت‌های مدرسه‌ای و تحصیلی در بهبود کیفیت زندگی

حمایت‌های مدرسه‌ای به‌ویژه از طریق آموزش ویژه و برنامه‌های توانبخشی برای کودکان با اختلالات حرکتی، نقش تعیین‌کننده‌ای در بهبود کیفیت زندگی این کودکان دارند. در بسیاری از مطالعات، تأکید شده که فراهم کردن فرصت‌های برابر تحصیلی و اجتماعی در مدرسه می‌تواند به افزایش مشارکت اجتماعی و عملکرد تحصیلی کودکان کمک کند. این نتایج با

تحصیلی کودکان مؤثرتر است، می تواند برای سیاست گذاران آموزشی و اجتماعی مفید باشد.

تحقیق در مورد حمایت های اجتماعی در جوامع مختلف:

با توجه به تفاوت های فرهنگی و اجتماعی بین جوامع مختلف، تحقیقات بین المللی می توانند به شناسایی تفاوت ها و شباهت ها در شیوه های ارائه حمایت های اجتماعی به کودکان با اختلالات حرکتی کمک کنند. این مقایسه ها می توانند به ایجاد مدل های حمایتی جهانی کمک کنند که برای جوامع مختلف قابل اعمال باشند.

بررسی تأثیر مشارکت های اجتماعی و ورزشی:

بسیاری از برنامه های حمایتی جامعه ای از کودکان با اختلالات حرکتی حمایت می کنند که می تواند شامل فعالیت های ورزشی و اجتماعی باشد. تحقیقات بیشتر در این زمینه می تواند به درک بهتر نقش این برنامه ها در بهبود سلامت روانی، اجتماعی و جسمانی کودکان بپردازد. به ویژه بررسی اثرات مشارکت در ورزش های گروهی و فعالیت های تفریحی می تواند اطلاعات ارزشمندی ارائه دهد.

پژوهش در زمینه آموزش والدین و معلمان:

از آنجایی که حمایت های عاطفی و تحصیلی از سوی والدین و معلمان بسیار حیاتی است، تحقیقات آینده می توانند بر آموزش و توانمندسازی والدین و معلمان در خصوص نحوه بهینه ارائه این حمایت ها تمرکز کنند. ایجاد برنامه های آموزشی و ارزیابی اثربخشی آن ها می تواند به طور مؤثری بر بهبود کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی تأثیرگذار باشد.

توسعه ابزارهای ارزیابی کیفیت زندگی در کودکان با اختلالات حرکتی:

برای ارزیابی دقیق تر تأثیر حمایت های اجتماعی، توسعه و استانداردسازی ابزارهای سنجش کیفیت زندگی در کودکان با اختلالات حرکتی بسیار ضروری است. این ابزارها می توانند به محققان و متخصصان کمک کنند تا تأثیرات مختلف حمایت های اجتماعی را بر جنبه های مختلف زندگی این کودکان اندازه گیری کنند.

شناسایی الگوهای حمایتی مؤثر:

بررسی اینکه چه نوع الگوهای حمایتی و سیستم های حمایتی برای کودکان با اختلالات حرکتی در جوامع مختلف مؤثرتر است، می تواند به سیاست گذاران کمک کند تا مدل های حمایتی مؤثری برای بهبود کیفیت زندگی این کودکان طراحی کنند.

تحقیقات بیشتری در زمینه اثرات بلندمدت حمایت های اجتماعی بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی نیاز است. بسیاری از مطالعات موجود به بررسی تأثیرات کوتاه مدت این حمایت ها پرداخته اند و اطلاعات محدودی در مورد تأثیرات بلندمدت آن ها وجود دارد.

۵. پیشنهادات برای تحقیقات آینده

برای تحقیق در این حوزه، نیاز به مطالعات طولانی مدت و مقایسه ای بین گروه های مختلف کودکان با اختلالات حرکتی و حمایت های اجتماعی آن ها وجود دارد.

همچنین، پژوهش ها می توانند به بررسی اثر متقابل حمایت های مختلف (عاطفی، مدرسه ای و اجتماعی) و تأثیر آن ها بر جنبه های مختلف زندگی کودکان (مانند روابط اجتماعی، تحصیل و وضعیت روانی) پرداخته و الگوهای مشخصی برای بهبود کیفیت زندگی این کودکان ارائه دهند.

نتیجه گیری کلی

در نهایت، تحقیقات نشان داده اند که حمایت های اجتماعی می توانند تأثیرات مثبتی بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی داشته باشند. این حمایت ها می توانند به بهبود وضعیت روانی، اجتماعی و تحصیلی این کودکان کمک کنند و به آن ها این امکان را بدهند که در جامعه مشارکت بیشتری داشته باشند. بنابراین، بهبود شرایط حمایت اجتماعی برای این کودکان باید در دستور کار سیاست گذاران و محققان قرار گیرد تا فرصت های بهتری برای این گروه از کودکان فراهم شود.

پیشنهادات برای تحقیقات آینده

مطالعات طولانی مدت بر تأثیر حمایت های اجتماعی:

بسیاری از تحقیقات فعلی بر تأثیرات کوتاه مدت حمایت های اجتماعی بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی متمرکز هستند. بنابراین، نیاز به مطالعات طولانی مدت برای بررسی تأثیرات پایدار این حمایت ها بر جنبه های مختلف زندگی این کودکان (مثل وضعیت روانی، تحصیلی و اجتماعی) وجود دارد. این نوع مطالعات می تواند به درک بهتری از تأثیرات مستمر حمایت ها کمک کند.

مقایسه انواع مختلف حمایت های اجتماعی:

تحقیقات می توانند به بررسی و مقایسه انواع مختلف حمایت های اجتماعی (حمایت عاطفی، مدرسه ای و اجتماعی) و تأثیر آن ها بر کیفیت زندگی کودکان با اختلالات حرکتی بپردازند. به ویژه بررسی اینکه کدام نوع حمایت در بهبود روابط اجتماعی و

این پیشنهادات می توانند به تحقیقات بعدی در این زمینه کمک کنند و گام هایی مؤثر در بهبود شرایط زندگی کودکان با اختلالات حرکتی و ایجاد سیاست ها و برنامه های حمایتی بهتر بردارند.

منابع

- Allen, S., Johnson, R., & Thompson, L. (۲۰۱۷). The impact of emotional support on children with motor impairments. *Journal of Disability Studies*, ۴۲(۲), ۱۲۲-۱۳۴
- Cohen, S., & Wills, T. A. (۱۹۸۵). Stress, social support, and the buffering hypothesis. *Psychological Bulletin*, ۹۸(۲), ۳۱۰-۳۵۷
- Hohmann, C., Gable, J., & Schmidt, J. (۲۰۱۶). Family support and child outcomes: The importance of emotional and instrumental support. *Journal of Developmental and Behavioral Pediatrics*, ۳۷(۸), ۶۴۹-۶۵۷
- Horner-Johnson, W., & Drum, C. E. (۲۰۰۶). Social supports, quality of life, and disability: A review of the literature. *Journal of Disability Policy Studies*, ۱۶(۱), ۳۱-۴۳
- Johnson, M., Clark, K., & Smith, J. (۲۰۱۸). School-based support and its effects on quality of life for children with physical disabilities. *Journal of Special Education*, ۵۲(۳), ۴۵-۵۸
- Rosenbaum, P., & Gorter, J. W. (۲۰۱۲). The "F-words" in childhood disability: I swear this is a fun and useful approach to the concept of functioning. *Child: Care, Health and Development*, ۳۸(۵), ۶۰۹-۶۱۶
- Smith, R., Lee, H., & Green, P. (۲۰۲۰). Community social support and its role in enhancing the quality of life of children with motor disabilities. *International Journal of Rehabilitation Research*, ۴۳(۱), ۸۹-۱۰۲
- Thoits, P. A. (۲۰۱۱). Mechanisms linking social ties and support to physical and mental health. *Journal of Health and Social Behavior*, ۵۲(۲), ۱۴۵-۱۶۱